

The Editor's note

Kaka Shahedi

Professor of Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University,
(Corresponding Author: k.shahedi@sanru.ac.ir)

Natural resources are the wealth of every society and a trust for future generations. In dealing with the natural resources around us, instead of taking a holistic approach, planning, and sustainable exploitation, humanity has exploited and degraded them, thereby paving the way for their destruction. While natural resources are the lifeblood of all living beings, their prosperity and greenery are a sign of the progress of societies and a basis for sustainable development.

Soil conservation and production, fodder production, production of industrial and pharmaceutical products, groundwater recharge, oxygen production, air conditioning, flood prevention, recreational values, preservation of diversity of animal species and wildlife, etc. are among the most important direct and indirect effects and services of natural ecosystems that humans and other creatures benefit from. Therefore, for the survival of life and the provision of present and future human needs, there is no other way but to preserve and develop natural resources (forests, pastures, water, and soil).

Meanwhile, watersheds, as the most accepted natural resource management unit in the world, are considered the most important planning platform related to the optimal use of water, soil, and plant resources. Although a watershed is considered a hydrological unit, it is also a physical-biological unit and a social-economic unit.

Watershed management is complex due to the static complexity associated with structure (multiple elements and inputs), the dynamic complexity associated with behavior (dynamics, feedback, nonlinearity, turbulence, and adaptation), and the analytical complexity associated with evaluation (dimensions, concepts, and values). Achieving optimal and comprehensive management in this complex system requires a close look at all components of the system and their relationships. Therefore, the production of scientific knowledge and information in the relevant fields of watershed science is necessary, and one of the points of implementation of this issue is scientific journals related to watersheds.

Accordingly, and with the aim of helping to develop and advance knowledge in the field of watershed management and publishing the results of research and studies conducted in this field, the "Journal of Watershed Management Research" was formed in 2009. In order to achieve the above goals, this journal has played a prominent role in providing a suitable environment for scientific exchange between academic and research centers of the country in fields related to watershed management, having published 532 articles so far.

Given the importance of knowledge exchange at the international level and with the diligent efforts of the esteemed Vice Chancellor for Research and Technology of the Sari Agricultural Sciences & Natural Resources University, this journal was accepted for indexing in the Scopus database affiliated with Elsevier Publishing Company in 2025. Fortunately, the articles published in the past five years of this journal will also be indexed and included in the Scopus database.

In the current issue of the bi-quarterly Journal of Watershed Management Research, 13 articles will be published from among the submitted articles, observing professional principles and standards. Here, I would like to express my gratitude to the authors, reviewers, and editorial board members who have collaborated with this journal without any expectations.

Finally, while thanking the efforts of the experts at the university's journal office, all professors, students, and other colleagues at scientific and research centers are invited to submit their articles in related fields especially in English to the journal and help us publish scientific and up-to-date materials.

With the hope of the pride and glory of our beloved country

Kaka Shahedi

Editor-in-Chief

How to Cite This Article: Shahedi, K. (2026). The Editor's note. *J Watershed Manage Res*, 17(1), 1-2.
DOI: 10.61882/jwmr.2026.1351

Copyright ©2026. Shahedi. Published by Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University.
This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 Unported License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/), which allows users to read, copy, distribute, and make derivative works for non-commercial purposes from the material, as long as the author of the original work is cited properly.

سخن سردبیر

کاکا شاهی

استاد دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی، (نویسنده مسؤل: k.shahedi@sanru.ac.ir)

منابع طبیعی به‌عنوان ثروت هر جامعه و امانتی برای آیندگان است. بشر در مواجهه با منابع طبیعی پیرامون خود، به‌جای جامع‌نگری، برنامه‌ریزی و بهره‌برداری پایدار، به بهره‌کشی و تضعیف آن پرداخته و از این طریق زمینه‌ساز نابودی آن شده است. در حالی که منابع طبیعی بستر حیات کلیه موجودات زنده بوده و آبادانی و سرسبزی آن نشانه پیشرفت جوامع و زمینه‌ساز توسعه پایدار می‌باشد.

حفظ و تولید خاک، تولید علوفه، تولید فرآورده‌های صنعتی و دارویی، تغذیه آبهای زیرزمینی، تولید اکسیژن، تلطیف هوا، جلوگیری از سیل، ارزش‌های تفرجگاهی، حفظ تنوع گونه‌های جانوری و حیات وحش و ... از مهم‌ترین اثرات و خدمات مستقیم و غیرمستقیم اکوسیستم‌های طبیعی می‌باشند که انسان و سایر موجودات از آنها بهره‌مند می‌شوند. بنابراین برای بقای زندگی و تأمین نیازمندی‌های حال و آینده بشر راهی جز حفظ و توسعه منابع طبیعی (جنگل، مرتع، آب و خاک) باقی نمی‌ماند.

در این میان آبخیزها به‌عنوان پذیرفته شده‌ترین واحد مدیریت منابع طبیعی در سطح دنیا، مهم‌ترین بستر برنامه‌ریزی‌های مرتبط با استفاده بهینه از منابع آب، خاک و گیاه محسوب می‌گردند. آبخیز گرچه یک واحد هیدرولوژیکی محسوب می‌شود، لکن یک واحد فیزیکی - بیولوژیکی و واحدی اجتماعی، اقتصادی نیز به‌شمار می‌آید.

مدیریت آبخیز به‌دلیل پیچیدگی ایستای مرتبط با ساختار (تعدد عناصر و ورودی‌ها)، پیچیدگی پویای مرتبط با رفتار (پویایی، بازخوردی، غیرخطی، آشفتگی و تطبیق) و پیچیدگی تحلیلی مرتبط با ارزیابی (ابعاد، مفاهیم و ارزش‌ها) پیچیده می‌باشد. نیل به مدیریت بهینه و جامع در این سیستم پیچیده مستلزم نگاه دقیق به تمامی اجزای سیستم و ارتباطات آنها است. از این‌رو تولید دانش و اطلاعات علمی در زمینه‌های مطرح در علم آبخیزداری ضرورت پیدا می‌کند که یکی از نقاط عملی شدن این موضوع مجلات علمی مرتبط با آبخیز می‌باشد.

بر این اساس و با هدف کمک به توسعه و اعتلای دانش در زمینه مدیریت حوزه آبخیز و نشر نتایج تحقیقات و پژوهش‌های انجام شده در این زمینه، نشریه علمی - پژوهشی "پژوهشنامه مدیریت حوزه آبخیز" در سال ۱۳۸۹ شکل گرفت. جهت نیل به اهداف فوق این نشریه با چاپ ۵۳۲ مقاله تاکنون، نقش پررنگی در فراهم نمودن زمینه مناسب تبادل علمی بین مراکز دانشگاهی و تحقیقاتی کشور در زمینه‌های مرتبط با مدیریت حوزه آبخیز داشته است.

با توجه به اهمیت تبادل دانش در سطح بین‌المللی و با تلاش‌های مجدانه معاونت محترم پژوهش و فناوری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، این مجله در سال ۱۴۰۴ جهت نمایه‌سازی در پایگاه اطلاعاتی Scopus وابسته به شرکت انتشاراتی Elsevier پذیرفته شد. خوشبختانه مقالات منتشر شده در پنج سال گذشته این نشریه نیز در پایگاه اطلاعاتی Scopus نمایه و درج خواهند شد.

در شماره جاری از دو فصلنامه پژوهشنامه مدیریت حوزه آبخیز، از بین مقالات ارسالی با رعایت اصول و استانداردهای حرفه‌ای تعداد ۱۳ مقاله انتخاب و چاپ می‌شود. در اینجا لازم است از نویسندگان، داوران و اعضای هیات تحریریه که بدون چشم داشت با این مجله همکاری دارند سپاسگزاری نمایم.

در انتها ضمن تشکر از زحمات کارشناسان دفتر مجلات دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، از کلیه اساتید، پژوهشگران، کارشناسان خبره، دانشجویان و سایر همکاران مراکز علمی - تحقیقاتی دعوت می‌شود مقالات تخصصی خود در زمینه‌های مرتبط را به‌ویژه به زبان انگلیسی به دفتر مجله ارسال نموده و ما را در نشر مطالب علمی و به‌روز یاری رسانند.

با امید به سربلندی و سرفرازی کشور عزیزمان
کاکا شاهی